

Sagens forrige Behandling her i Thinget blev gjort opmærksom. Naar der saaledes af den ærede Rigsdagmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Eskærning), blev gjort opmærksom paa, at Stykket under Nr. 2. maaskee let kunde benyttes til at gaae for vidt, har man troet, at kunne forebygge dette ved at tilføie efter Ordet „Retsnydelse“ de Ord „navnlig forsaavidt Båndværkerne angaaer efter de ved samme satte Flodemaal.“ — Hvad angaaer det Endringsforslag, som Udvalget har stillet til Stykket Nr. 3, saa har Hensigten været den, at gjøre det klarere, hvort Forskellen mellem Paragraphens Nr. 2 og 3 egentlig bestaaer, at nemlig det først nævnte Stykke angaaer de Tilfælde, hvor der er Overflodighed af Bånd, og det andet angaaer saadanne Tilfælde, som omhandles i Loven af 16de Marts 1851, hvor der er Spørgsmaal om Flytning eller Nedlæggelse af bestaaende Båndværker. — Den høitagtede Indenrigsminister yttrede ved Sagens forrige Behandling, at Stykket Nr. 4 forekom ham vel vidtgaaende, og af Hensyn til hans Udtalelse i saa Henseende har Udvalget foreslaaet, at man skal forandre Ordet „navnlig“ til „fortrinsviis“, hvorved i ethvert Tilfælde Kategorien vil blive noget indskrænket. — Af de almindelige Bestemmelser er den væsentligste, som jeg allerede flere Gange har havt Leilighed til at omtale, den nye foreslaaede § 18. Jeg har allerede tilladt mig at angive de Grunde, hvorfor denne nye Paragraph er kommen frem; idet man nemlig havde Frygt for at give Synsmændene den foreslaaede ubydede Myn- dighed, naar det skulde medføre, at Over- Land- væsenscommissionen ikke skulde benyttes, har man paa den anden Side, i Erkjendelse af, at de kunne stiftet Nytte, i slike Tilfælde søgt at opstille dem som Forligsmæglere, paa en saadan Maade, at deres Mægling kunde have Noget at betyde, selv om Forlig ikke opnaaedes, og man har troet, at hvad man her har indført ikke var Andet end en Anvendelse af, hvad der allerede tildeels gjælder i Lovgivningen om Forlig, idet det dog ikke er gjort til nogen uafviselig Nød- vendighed for Landvæsenscommissionen at paa- lægge den Part, der vægrer sig ved at følge Synsmændenes Mæglingsforslag, Sagens Om- støtninger. — De af 15 Medlemmer stillede En-

dringsforslag, der forøvrigt væsentligt have Hensyn til den af Regjeringen foreslaagne Taxt, har Udvalget Intet at erindre imod, undtagen forsaavidt angaaer Forslaget under Nr. 7, idet det nemlig der er foreslaaet, at Ordet „Gebyrer“ skal rettes til „Kjendelser“, selv affect fra den Orthographi, hvormed dette Ord er skrevet, har Udvalget ikke troet at kunne gaae ind paa en saadan Forandring, idet man ikke kan erkende, at Ordet „Kjendelse“ i det Hele taget er det Samme som „Gebyrer“. Ved „Kjendelse“ har man meent, at der nærmest maatte forstaaes hvad der maatte kunne sættes i Klasse med Multter, men derimod ikke med Gebyrer, og i ethvert Tilfælde maa man ansee det for høit ueheldigt i en Lov som denne, hvor der idelig tales om „Kjendelse“ i en ganske anden Betydning, at indføre dette Ord i den Mening, hvort der her skulde bruges; vistnok kjælnet det sig ved sin Orthographi fra det almindelig brugte Ord „Kjendelse“ (Hammerich: Det er en Trykfeil). Nei, jeg beder om Forladelse, det stod saaledes skrevet (Hammerich: Det er skrevet af Barsod), og som en Folge deraf har man ikke troet at kunne anbefale dette Forslag til Antagelse.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at den Forandring, der er foreslaaet under Nr. 13, at Ordet „navnlig“ i 4de Stykke af § 14 forandres til „fortrinsviis“, ikke ophæver de Betæneligheder, jeg har ved denne Deel af Paragraphen. Jeg har foresøgt at forandre dette Stykke saaledes, at det kunde tilfredsstillende de Fordringer, jeg gjorde til Paragraphen, men det har ikke villet lykkes mig, og jeg maa saaledes see, hvorvidt det ogsaa ved Sagens videre Fremgang antages, at der ikke er nogen sær Betænelighed derved, da jeg kun under den Forudsætning kan frasælde mine Indvendinger derimod. Mod de øvrige Endringsforslag har jeg Intet at bemærke, undtagen at jeg med den ærede Ord- fører maa være enig i, at det navnlig i denne Lov vilde være utilrædeligt at ombytte Ordet „Gebyrer“ med „Kjendelser“. I den paaføl- gende Paragraph er det fastsat, i hvilke Til- fælde Synsmændene skulle afgjøre Sagen ved deres Kjendelse; der maa Ordet „Kjendelse“